

[Miljøministeren]

pen i tankfaciliteter, som ikke er godkendt af de belgiske myndigheder.«

Såfremt spørgeren skulle komme i besiddelse af yderligere oplysninger om sagen, er jeg naturligvis interesseret i at blive orienteret herom, men umiddelbart forekommer spørgsmålet om opbevaring af kemisk affald på land mig at være et internt belgisk anliggende.

Spm. nr. S 815

Til miljøministeren (29/3 88) af:

Margrete Auken (SF):

»Tillader havmiljøkonventionernes regler, at f.eks. PCB-affald fortyndes så meget med andet affald, at Vulcanusskibenes ejere kan afbrænde det uden forudgående forsøgsprocedurer samt uden høring af konventionens medlemslande?«

Begrundelse

Oslokonventionens regler vedrørende havafbrænding af kemisk affald forbyder afbrænding af rent PCB-affald. Ifølge Greenpeace Danmark har de belgiske myndigheder mindst to gange tilladt fortynding af PCB-affald, således at det kunne afbrændes uden forsøg, og uden at afbrændingen skulle til høring blandt kommissionens medlemslande.

Foretages fortynding, og er det tilladt, giver reglerne om forsøg og høringsprocedure jo ingen mening.

Fortynding af f.eks. PCB – som er et af de stoffer, hvorom der er tvivl om destruktions effektiviteten, hvis det afbrændes rent – med affald af dårlig kvalitet er særlig slemt, da fortyndingsmediet i forvejen nedsætter destruktions effektiviteten. Herved vil store mængder PCB kunne frigives til atmosfæren og havmiljøet.

Svar (14/4 88):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Konventionsteksten med uddybende bestemmelser (Code of Practice) indeholder ikke regler om, hvorvidt affald, som f.eks. indeholder PCB, må fortyndes.

Miljøstyrelsen fortolker dog konventionsteksten – ikke mindst i lyset af spormængdebegre-

bet (»trace amount«) – således, at fortynding af affald ikke er tilladt.

Forholdet kompliceres dog af, at Oslokommissionen har bestemt, at affald, som indeholder mindre end 50 ppm PCB, ikke skal betragtes som PCB-affald. Der er dog ikke fastsat nærmere bestemmelser om, hvorvidt en sådan grænse skal gælde for hver enkelt affaldsstrøm i en eventuel samletilladelse.«

I lyset af ovenstående har jeg bedt Miljøstyrelsen rejse det principielle spørgsmål på det kommende møde i Oslokommissionen i juni 1988.

Spm. nr. S 816

Til arbejdsministeren (29/3 88) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der bliver foretaget en arbejdsmiljøundersøgelse af de personer, der har arbejdet med asbest gennem længere tid på Korsør Glasværk?«

Begrundelse

Efter at SiD i Korsør har offentliggjort en rapport om asbestfare ved arbejde på Korsør Glasværk, er mange naturligvis blevet opskræmt. Derfor bør der gives mulighed for en ekspertundersøgelse på f.eks. arbejdsmedicinsk klinik i Slagelse. Ifølge SiD i Korsør drejer det sig om ca. 1.000, der har været ansat dér, hvor asbestfaren har været værst.

Svar (8/4 88):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg har indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Arbejdstilsynet, som oplyser følgende:

»Et tilbud om helbredsundersøgelse af alle personer udsat for asbest under ansættelse på Korsør Glasværk vil især rette sig mod personer uden sygdomstegn, idet det må forventes, at personer med sygdomstegn (symptomer) går til læge og dér får vurderet sygdommens (symptomernes) relation til udsættelsen på arbejdspladsen og eventuelt henvises til yderligere udredning og anmeldes til Sikringsstyrelsen med henblik på arbejdsskadeserstatning.

Helbredsundersøgelse af personer uden sygdomstegn vil kun være af værdi, hvis der via undersøgelsen er mulighed for at forebygge sygdomme, dvs. opspore sygdomme på et tidligt